

Twée verschillende geloofsovertuigingen.

True Thora Jews, 16 juli 2017

Het Israëlische staatsrabbinaat heeft onlangs een lijst van 160 personen bekendgemaakt van wie de bewijsstukken van de Joodse identiteit niet erkend worden. Zoals te voorspellen ontstaat er een storm van protest van degenen die vinden dat de staatsrabbijnen hun grenzen hebben overschreden omdat ze dingen regelen waartoe ze het recht niet hebben. Ze hebben gelijk. Een staatsorgaan dat verklaart wie joods is en wie niet, gaat in tegen de geest van democratie die "Israël" beweert te handhaven.

De waarheid is dat de verontwaardiging enkel gefocust is op de niet

erkenning. Zeer weinig van degenen die zo woedend zijn beseffen niet dat ze eigenlijk op dezelfde manier beledigd zijn door "Israël", dat zichzelf een "Joodse staat" noemt, en daarmee bepaalt wat het betekent om een Jood te zijn. Voor velen is het gewoon een vraag of hun vorm van Judaïsme (Joodse identiteit) in de nationale politiek wordt opgenomen of uitgesloten. *Eigenlijk zou hun verontwaardiging moeten zijn dat een seculiere staat rabbijnen betaalt, en gezien worden als seculiere politici die moeten beslissen wie al of niet een joodse identiteit bezit.* Het is een bekende toepassing van het oude gezegde: "ze kunnen door het bos de bomen niet zien".

Het onderliggende probleem is veel fundamenteeler en stelt de vraag: wordt een beweging of een politiek lichaam, op grond van niets anders dan het lidmaatschap van een meerderheid joden, een joodse groep? Als er een organisatie bestond 'Joden tegen het jodendom', zou het joods van aard zijn? *Kan iemand de historische betekenis van het begrip 'Joods zijn', namelijk een religieuze betekenis, weggooien en nog steeds als een jood in zijn volle betekenis worden beschouwd?*

Door onbewust een Europees 'volk' gevoel van eigenheid te omarmen, hebben veel van degenen die het Israëlische rabbinaat in vraag stellen hun eigen identiteit gereduceerd. Het 'bloed- en bodem'-nationalisme van 'Israël' heeft zijn wortels stevig gegrondvest in het 19e en 20e eeuwse Europese, in het bijzonder Duitse, nationalisme en niet in het jodendom van om het even welk tijdperk. *Zionisme heeft, onder de dekking van de intellectuele duisternis, het hemelse gestolen en vervangen door ruw materialisme. Het zou vergelijkbaar zijn met iemand die beweert dat de islam of het christendom etnische of nationale identiteiten zijn, zonder*

religieuze betekenis. De staat van "Israël" heeft de Joodse mensen bedrogen. En degenen die nu tegen het Israëlische rabbinaat protesteren, hebben zichzelf bedrogen.

Maakt "Israël" zichzelf tot een joodse staat door zichzelf uit te roepen tot joodse staat? Kan iemand zoals Chaim Nachman Bialik, een van de meest beroemde literaire figuren van Israël, die verkondigd heeft 'laat vuisten als stenen tegen de hemel en tegen de hemelse troon vliegen', beschouwd worden als een 'goede jood'?

Is Joods zijn gewoon een kwestie van etniciteit, waarbij de openbaring op Berg Sinai vergeten is of uit de geschriften verdwenen? Zij die nu het rabbinaat in vraag stellen, hebben gedeeltelijk schatplicht aan deze verminderde vorm van joodse identiteit. In feite geloven ze dat een staat eigenlijk kan beslissen wie Joods is en wie niet. Hun enige probleem is dat het rabbinaat en zijn staatstoezichter hun specifieke Judaïsche trekken (identiteit) niet erkennen.

Een rabbijnse autoriteit die marsorders aanvaardt van een land dat volgens de Torah niet mag bestaan, ontbreekt in ieder geval de bevoegdheid om het begrip joods of niet joods te valideren of ongeldig te maken. Het is alsof één geloof een aspect van een ander geloof beoordeelt. Zionisme kan nooit een deel van het judaïsme legaal sanctioneren. Het zijn twee verschillende geloofsovertuigingen.

<http://www.truetorahjews.org/two-different-faiths>